

Κρυπτοχριστιανοί και Τούρκοι ευλογούνταν από τον γέροντα Ευμένιο στην Πόλη

/ [Ορθόδοξες Προβολές](#)

Στις **23 Μαΐου** του **1999**, την **Κυριακή των Αγίων 318 Θεοφόρων Πατέρων της εν Νικαία Α' Οικουμενικής Συνόδου**, στις 4:10 μ.μ. κοιμήθη σε ηλικία 68 ετών ο γέροντας Ευμένιος Σαριδάκης.

Η εξόδιος Ακολουθία του εψάλη στον Ιερό Ναό των Αγίων Αναργύρων, τον οποίον διακόνησε με αυταπάρνηση και αγάπη. Ο ενταφιασμός του έγινε την επομένη ημέρα στην ιδιαίτερη πατρίδα του, την Κρήτη, στο χωριό Εθιά του Νομού Ηρακλείου.

Μαρτυρίες ανθρώπων που έζησαν τον γέροντα Ευμένιο στο βιβλίο του Μοναχού Σίμωνος: «Πατήρ Ευμένιος, ο Ποιμήν ο καλός και Θαυματουργός»

«Το 1984, ο γέροντας είχε μεταβεί στην Κωνσταντινούπολη. Εκεί, παρά το καθεστώς δεν έβγαλε τα ράσα του και, σύμφωνα με μαρτυρίες, ευλογούσε όλον τον κόσμο! Σταύρωνε όλους εκείνους, που πήγαιναν να του φιλήσουν το χέρι. Κρυπτοχριστιανοί, ακόμη και Τούρκοι, έσκυβαν το κεφάλι τους και τους ευλογούσε. **«Δεν ξέρεις», έλεγε, «τί μπορεί να γίνη αύριο...».**

Κάποια μέρα, που ο πατήρ Ευμένιος ήταν άρρωστος στο κρεβάτι, **τον επισκέφθηκε ένας Ιερέυς για να πάρη την ευχή του.** Ο παππούλης, τότε, μόλις είχε βγει από το νοσοκομείο.

Πριν προλάβει ο Ιερέυς να καθήση, του είπε:

– Πήγαινε στο Ιερό, βάλε το Πετραχήλι μου, πάρε τα Άγια Μυστήρια και πήγαινε να μεταλάβης τον τάδε (είπε το όνομά του) στο τάδε κτίριο, στον τάδε όροφο του νοσοκομείου.

Ο Ιερέυς έκανε ακριβώς ό,τι του είπε ο Παππούλης. Βρήκε έναν ετοιμοθάνατο νεαρό, ο οποίος ανέκτησε για λίγο τις αισθήσεις του, έκανε με δυσκολία τον σταυρό του, άνοιξε το στόμα του και μετέλαβε.

Ύστερα ο Ιερέυς είπε στην μητέρα του νεαρού, που τον διακονούσε:

– Είχατε ειδοποιήσει τον Πατέρα Ευμένιο, τον Εφημέριο του νοσοκομείου, να έλθη να κοινωνήσει το παιδί σας, αλλά επειδή δεν μπορούσε ο ίδιος να έλθη, λόγω της ασθένειάς του, έστειλε εμένα.

Εκείνη απήντησε, ότι ο γιος της είχε εκφράσει την επιθυμία να κοινωνήσει, αλλά δεν είχαν προλάβει να ειδοποιήσουν τον Πατέρα Ευμένιο, διότι ο γιος της είχε πέσει ήδη σε κώμα.

Ο Ιερέυς, στην απορία του, ποιός είχε ειδοποιήσει τον Πατέρα Ευμένιο, ρώτησε και την νοσοκόμα. Εκείνη είπε, ότι δεν είχε πάρει εντολή από κανένα, να μιλήση στον Ιερέα για να κοινωνήσει ο νεαρός.

Μία κυρία διηγήθηκε την θαυμαστή επέμβαση του Πατρός Ευμενίου στην εγκυμοσύνη της:

«Βρισκόμουν στον δεύτερο με τρίτο μήνα εγκυμοσύνης σε δίδυμα. Τότε ξαφνικά, άρχισα να έχω αίμα. Πήγα στον γιατρό και στον υπέρηχο που ακολούθησε, βρήκαν ότι το ένα έμβρυο ήταν νεκρό και παρ' όλο που το καθένα ήταν σε διαφορετικό αμνιακό σάκκο, από την στιγμή που έπρεπε να μου βγάλουν το νεκρό έμβρυο θα έπαιρναν και το άλλο, για να σταματήσουν την αιμορραγία. Επειδή είχα και άλλες αποβολές στο παρελθόν και φοβόμουν την διαδικασία, δεν δέχθηκα την συμβουλή του γιατρού, να με καθαρίσουν εκείνη την στιγμή. Έφυγα και πήγα στο σπίτι μου κλαίγοντας. Σηκώθηκα και πήγα στον Πατέρα Ευμένιο να του πω την στενοχώρια μου και να ζητήσω να προσευχηθή για μένα. Αφού με άκουσε με προσοχή, βάζει το Πετραχήλι του, μου ακουμπά το κεφάλι και σε λίγο μου λέει:

– Άκουσε τι θα σου πω. Δεν θα πας στον γιατρό, θα το αφήσης το παιδί να γεννηθή και αυτή την γέννα δεν θα την καταλάβης.

Εγώ η ολιγόπιστη, σκέφθηκα ότι με παρηγορεί ο Παππούλης και του λέω:

– Αχ, Παπούλη μου, αφού γεννώ με καισαρική και λόγω αλλεργίας, η νάρκωση δεν με καλοπιάνει και τα νιώθω όλα.

– Άκουσέ με, μου λέει, ακουμπώντας μου το χέρι λίγο πιο πάνω από τον καρπό. Αυτή την γέννα δεν θα την καταλάβης. Και να πας να κοινωνήσης. (Του είχα πει ότι σκεφτόμουν να πήγαινα για λίγο το βράδυ σε μία Αγρυπνία).

Παίρνοντας την ευχή του Γέροντα για το παιδί και για την Αγία Κοινωνία, έφυγα τόσο ανάλαφρη που το αίμα που είχα ήταν σαν να μην υπήρχε. Όταν το βράδυ κοινωνήσα, μέχρι το ξημέρωμα σταμάτησε η αιμορραγία. Και με την ευχή του Γέροντα, έφερα στην ζωή το τρίτο μου παιδάκι. Ήταν το πρώτο χειρουργείο, που μόλις συνήλθα γέλαγα, δεν ξέρω πώς, και μου έδωσαν αμέσως για θηλασμό το μωρό μου. Πραγματικά δεν κατάλαβα αυτή την γέννα»

ΔΙΑΒΑΣΤΕ ΕΠΙΣΗΣ ΣΤΟΙΧΕΙΑ ΓΙΑ ΤΟΝ ΒΙΟ ΤΟΥ [ΕΔΩ](#)